

Santuari de Bellmunt i Salt del Molí des de Vidrà

5 d'abril de 2023

Integrants: Isabel Alcalde, Jaume Bertran (i la Fei), Mercè Font, Josep M Martínez, Esteve Mogas, Ismael Porcar, Pep Pous, Josep Roca i Carme Gurri.

Distància: 10,88 km, **Temps:** 4h i 16m **Desnivell:** 730 m **Temperatura mínima:** 5° **Altura màxima:** 1.228 m

Cotxes: 85 km, Jaume Bertran i Josep M Martínez (l'el d'en Pep Pous que després va marxar cap a Sant Antoni de Calonge)

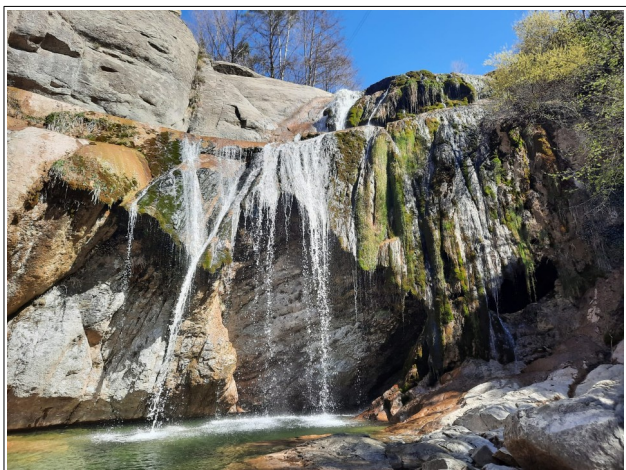
Avui també ens hem trobat a les 7 del matí al pàrquing de la zona Esportiva de Les Franqueses per a anar cap a Vidrà, poblet situat al vall del riu Ges entre les serralades de Bellmunt i Milany. Hem parat a fer cafè a la gasolinera del Tunel de Sant Quirze de Besora i hem arribat a Vidrà a 2/4 del 9 del matí, on hem començat la nostra ruta a 3/4 de 9 h. Una ruta circular que ens portarà altra vegada des del Molí fins a Vidrà.

Avui ens mourem pel Prepirineu, entre les comarques d' Osona, el Ripollès i la Garrotxa, en una zona anomenada Bisaura, considerada com una comarca natural. Allí neix el riu Ges, que desemboca en el Ter després de baixar per la vall amb el seu mateix nom. Aquest desnivell ha afavorit que al llarg de la història s'hi hagin instal·lat molins que aprofitaven la força de l'aigua. Ara ja només en queden els salts d'aigua i unes quantes pedres.

Comencem allunyant-nos del poble per agafar una pista que després es convertirà en corriol i ens menarà cap el coll de «**Hi era de Massa**» topònim molt curiós, que té el seu origen en uns fets esdevinguts en temps feudals. Al Castell de Besora hi vivia un senyor feudal de conducta dèspota i cruel vers els seus subordinats. Aquests, cansats de tantes humiliacions, es reuniren secretament en el "camp del mal consell", i decidiren desfer-se del seu amo definitivament. La vigila del seu sant organitzaren una cacera de senglar, i quan van ésser al coll situat al peu del Santuari de Bellmunt, en lloc d'atacar la fera, fou agredit i mort l'amo i senyor. El Tribunal hi prengué part i quan va fer la pregunta de – Qui l'ha mort?, respongué la gent unànimement -el poble-, -Per què l'ha mort? per que hi era de massa. Des llavors ençà el nom d'aquest coll ha estat el de « hi era de massa».

Ben aviat arribem al Santuari de Bellmunt que és el lloc més alt de la sortida d'avui. Allà esmorzem i fem la foto de rigor. Quan baixem per anar al salt del Molí ens trobem al grup B aquest dia format per la Mercè Serra, en Pep Comas i en Josep Carbonell, dinarem junts a Santa Maria de Besora.

Una vegada al coll, continuem per un tram de camí ample fins arribar altra vegada a un corriol empedrat entre faxos, roures i boixos que ens menarà fins al salt del Molí. El sender va baixant fins arribar al riu on ens trobem, en tot el seu esplendor, el salt del Molí, que malgrat la sequera que estem patint, porta força aigua. Ens hi quedem una estona contemplant la bellesa de l'indret, fent fotos a tort i a dret i fent jugar a la Fei que va a buscar a l'aigua del gorg totes les pedres que en Jaume l'hi tira!

Ens tornem a enfilar cap al curs del riu Ges i anem fent camí per un corriol empedrat que ens porta fins a la Tosca dels Degotalls. Finalment travessem el Ges pel pont romànic, magníficament conservat, anomenat Pont de Salguera. Ja ens queda poc camí per tornar a ser a Vidrà, una bona pujada ens porta fins a les primeres masies del poble, totes grans i ben endreçades, la més important la Masia del Cavaller del segle XIII. Arribem a la plaça del poble, on havíem deixat els cotxes, a 1/4 de 2h del migdia. Dinem al Castell de Besora, pensem que serà l'última vegada que hi anirem. Ben atesos però menjar gens encertat.

El proper dimecres quedem per anar al Taga des d'Ogassa, i que sortirem a les 7 del matí de l'aparcament de la zona esportiva de Les Franqueses

Fotografies: Esteve, Ismael, Jaume i Pep Pous
Text : Isabel Alcalde

